

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5494/07
08.02.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Ниш, ради поништаја решења број 436-478/04 од 17.05.2007. године, у правној ствари пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 08.02.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, у ставу првом диспозитива поништава се закључак Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале ММ, којим се одбацује предлог за понављање поступка тужиље као пореског обвезника, поднет дана 14.03.2006. године, на решење о утврђивању пореза на капитални добитак бр. 438-4-317/04 од 06.07.2004. године, као неблаговремен, а ставом другим диспозитива одбацује се предлог за понављање поступка АА, окончан решењем Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Ниш бр. 436-478/04 од 15.09.2004. године, изјављен преко пуномоћника АБ, адвоката и заведен под пословним бројем 431-3491/06 од 14.03.2006. године.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене одредбе чл. 239. ст. 1. тач. 1. Закона о општем управном поступку, јер тужени орган није прихватио предлог тужиоца да отклони недостатке у поступку, на шта је иначе био дужан и по службеној дужности, чиме је дошло до повреде правила управног поступка, пре свега начела законитости и начела саслушања странке, а све на штету тужиоца. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган у датом одговору на тужбу остао је у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, те целокупних списа ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења одлука у ставу првом диспозитива донета је са разлога што је коначно решење у поступку чије се понављање тражи донео тужени, а не првостепени орган, због чега је у смислу одредбе чл. 245. ст. 2. Закона о општем управном поступку и надлежан за решавање о предлогу за понављање поступка. Полазећи од чињенице да тужилац предлог за понављање поступка заснива на пресуди Врховног суда Србије У. 5145/04 од 14.04.2005. године и решењу првостепеног органа бр.433-280-05 од 08.02.2006.године, у којима је идентична правна и фактичка ситуација, као у поступку окончаном побијаном одлуком, оспореним решењем је одбачен предлог за понављање поступка. Ово са разлога што наведена пресуда Врховног суда Србије и решење Филијале ММ, нису постојали у време вођења ранијег првостепеног и другостепеног поступка, па нису учињене вероватним околности на којима се заснива предлог за понављање поступка, при чему је истима одлучивано о правима другог лица, а не и о праву тужиље. Осим тога, према налажењу туженог органа, ни околност да тужилац у окончаном поступку није саслушана као странка, не представља нову чињеницу, као разлог за понављање поступка у смислу чл. 239. ст. 1. тач. 1. Закона о општем управном поступку, нити пак, може представљати посебан разлог за понављање прописан одредбом чл. 239. ст. 1. тач. 9. истог Закона, јер би у том случају предлог тужиље био неблаговремен, будући да је решење Пореске управе од 15.09.2004. године, којим је окончан овај поступак, примила 16.11.2004. године, а да је предлог поднела 14.03.2006. године, односно по протеку рока од месец дана прописаног одредбом чл. 242. ст. 1. тач. 5. Закона.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да овим решењем није повређен закон на штету тужиље, јер је тужени орган, одлучујући по жалби изјављеној на закључак првостепеног органа, правилно исти поништио, а затим, је као надлежни орган за одлучивање у овој управној ствари, правилно одбацио предлог за понављање поступка на основу одредбе чл.246.ст.2. Закона о општем управном поступку. При томе, разлоге које је тужени орган дао за одлогу по предлогу тужиље за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Ниш бр. 436-478/04 од 15.09.2004. године, као првостепен и оспорено решење и оспори

регионалног центра пиш бр. 450-4/0/04 од 13.09.2004. године, као правилне и основане прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је, на основу чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 08.02.2008. године, У. 5494/07

Записничар Председник већа - судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК